

Броунъ на единъ чифликъ: Чифликчията веднажъ намѣрилъ една лисича дупка, разкопалъ я и вжтрѣ намѣрилъ нѣколко мѣничи лисичета, които отнесълъ у дома си.

Въ чифлика си той ималъ една едра и рунтава, зла овчарска кучка, на която прѣди два дена били умрѣли всичкитѣ ѣ малки кученца. Чифликчията поискалъ да се пошегува и поставилъ прѣдъ кучката кошницата съ малкитѣ лисичета.

Отначало кучката дълго и подозрително ги надувала и облизвала и била почудена отъ тази неочаквана случка. А послѣ привикнала къмъ лисичетата и имъ дала да се набозаятъ отъ млѣкото ѣ. Отъ това врѣме нататъкъ тя станала втора майка

на лисичетата: кърмѣла ги, нѣжно облизвала и изчиствала козинката имъ, сжщо като да сж нейни дѣца . . . Така тя ги отгледала . . .

Зеленогоровъ.

